

Brotherhood and Memory: Between Caleb and Achsah

Rachel Sharansky Danziger * January 9th 2023 * Houses, Divided: Families in Judges #1

Course description:

The Book of Judges explores an era of national decline and alienation, but its horrors penetrate private families as well. How are the book's families shaped by their era? And how do they come to represent it in turn?

1: A potent beginning

Judges 1:1-3

(1) After the death of Joshua, the Israelites inquired of the LORD, “Which of us shall be the first to go up against the Canaanites and attack them?” (2) The LORD replied, “Let [the tribe of] Judah go up. I now deliver the land into their hands.” (3) Judah then said to their brother-tribe Simeon, “Come up with us to our allotted territory and let us attack the Canaanites, and then we will go with you to your allotted territory.” So Simeon joined them.

שופטים א' א'-ג'

(א) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּה' לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ אֶל-הַכְּנָעַנִי בְּתַחֲלָה לְהַלְחֵם בּוֹ. (ב) וַיֹּאמֶר ה' יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נֹתְתִי אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ. (ג) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו יַעֲלֶה אִתִּי בְּגוֹרְלִי וְנִלְחַמָּה בְּכְנָעַנֵי וְהִלַּכְתִּי גַם-אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרְלֶךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן.

Joshua 1:1-2

(1) After the death of Moses the servant of the LORD, the LORD said to Joshua son of Nun, Moses' attendant: (2) “My servant Moses is dead. Prepare to cross the Jordan, together with all this people, into the land that I am giving to the Israelites.

יהושע א' א'-ב'

(א) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה' וַיֹּאמֶר ה' אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן מִשְׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) מֹשֶׁה עַבְדִּי מָת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אִתְּךָ וְכָל-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

Judges 1:19-21

The LORD was with Judah, so that they took possession of the hill country; but they were not able to dispossess the inhabitants of the plain, for they had iron chariots. They gave Hebron to Caleb, as Moses had promised; and he drove the three Anakites out of there. The Benjaminites did not dispossess the Jebusite inhabitants of Jerusalem; so the Jebusites have dwelt with the Benjaminites in Jerusalem to this day.

שופטים א' י"ט-כ"א

וַיְהִי ה' אִתְּךָ יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת-הַהַר כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת-יִשְׂבֵי הָעֲמָק כִּי-רֶכֶב בְּרֹזֶל לָהֶם. וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת-חֶבְרוֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּנְרֹשׁ מִשָּׁם אֶת-שְׁלֹשָׁה בְנֵי הָעַנְקִי. וְאֵת-הַיְבוּסִי יִשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי בְנֵימִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: {פ}

2. Uncomfortable echoes

Genesis 37:18-27

(18) They saw him from afar, and before he came close to them they conspired to kill him.

(19) They said to one another, “Here comes that dreamer! (20) Come now, let us kill him and throw him into one of the pits; and we can say, ‘A savage beast devoured him.’ We shall see what comes of his dreams!” (21) But when Reuben heard it, he tried to save him from them. He said, “Let us not take his life.”

(22) And Reuben went on, “Shed no blood! Cast him into that pit out in the wilderness, but do not touch him yourselves” —intending to save him from them and restore him to his father. (23) When Joseph came up to his brothers, they stripped Joseph of his tunic, the ornamented tunic that he was wearing, (24) and took him and cast him into the pit. The pit was empty; there was no water in it. (25) Then they sat down to a meal. Looking up, they saw a caravan of Ishmaelites coming from Gilead, their camels bearing gum, balm, and ladanum to be taken to Egypt. (26) Then Judah said to his brothers, “What do we gain by killing our brother and covering up his blood?

(27) Come, let us sell him to the Ishmaelites, but let us not do away with him ourselves. After all, he is our brother, our own flesh.” His brothers agreed.

בראשית ל"ז:י"ח-כ"ז

(יח) וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֵרַחֵק וּבִטְרֵם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ׃

(יט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הֲזֶה בְעַל הַחֲלֻמוֹת הַלְזָה בָּא׃ (כ) וַעֲתָה וּלְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶתֶד הַבְּרוֹת וְאִמְרֵנוּ חִיָּה רָעָה אֲכָלָתוֹ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חֲלֻמֹתָיו׃ (כא) וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹו נַפְשׁ׃ (כב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם וְרְאוּבֵן אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְגַד אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בּוֹ לְמַעַן הֲצִיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ אֶל-אָבִיו׃ (כג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּרָא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֹנֶתוֹ אֶת-כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו׃ (כד) וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ בְּבֶרֶה וְהַבּוֹר רֶק אֵיז בּוֹ מַיִם׃ (כה) וַיִּשְׁבוּ לְאָכַל-לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה אַרְבַּת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגְּלָעָד וּגְמָלֵיהֶם נֹשְׂאִים נֹכָאת וְצֹרֵי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה׃

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-אָחִיו מַה-בְּצַע כִּי נַהַרְגֶׁ אֶת-אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת-דַּמּוֹ׃ (כז) לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בּוֹ כִּי-אֲחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמַעוּ אָחִיו׃

3: Memory and infidelity

Judges 2:1-3

(1) An angel of the LORD came up from Gilgal to Bochim and said, "I brought you up from Egypt and I took you into the land which I had promised on oath to your fathers. And I said, 'I will never break My covenant with you. (2) And you, for your part, must make no covenant with the inhabitants of this land; you must tear down their altars.' But you have not obeyed Me—look what you have done! (3) Therefore, I have resolved not to drive them out before you; they shall become your oppressors, and their gods shall be a snare to you."

Judges 2:6-11

(6) When Joshua dismissed the people, the Israelites went to their allotted territories and took possession of the land. (7) The people served the LORD during the lifetime of Joshua and the lifetime of the older people who lived on after Joshua and who had witnessed all the marvelous deeds that the LORD had wrought for Israel. (8) Joshua son of Nun, the servant of the LORD, died at the age of one hundred and ten years, (9) and was buried on his own property, at Timnath-heres in the hill country of Ephraim, north of Mount Gaash. (10) And all that generation were likewise gathered to their fathers.

Another generation arose after them, which had not experienced [the deliverance of] the LORD or the deeds that He had wrought for Israel. (11) And the Israelites did what was offensive to the LORD. They worshiped the Baalim

Exodus 1:6-8

(6) Joseph died, and all his brothers, and all that generation. (7) But the Israelites were fertile and prolific; they multiplied and increased very greatly, so that the land was filled with them. (8) A new king arose over Egypt who did not know Joseph.

שופטים ב':א'-ג'

(א) ויעל מלאך-ה' מן-הגלגל אל-הבכים {פ}
 ויאמר אלה אלקי אתכם ממצרים ואביא אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר בריתי אתכם לעולם: (ב) ואתם לא-תכרתו ברית ליושבי-הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא-שמעתם בקולי מה-זאת עשיתם: (ג) וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למקוש:

שופטים ב':ו'-י"א

(ו) וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ: (ז) ויעבדו העם את-ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-מעשה ה' הגדול אשר עשה לישראל: (ח) וימת יהושע בן-נון עבד ה' בן-מאה ועשר שנים: (ט) ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-חרס בהר אפרים מצפון להרגעש: (י) וגם כל-הדור ההוא נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-ה' וגם את-המעשה אשר עשה לישראל: {פ}
 (יא) ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני ה' ויעבדו את-הבעלים:

שמות א':ו'-ח'

(ו) וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: (ז) ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: {פ}

4: A doubly odd anecdote

Judges 1:12-15

(12) And Caleb announced, “I will give my daughter Achsah in marriage to the man who attacks and captures Kiriath-sepher.” (13) His younger kinsman, Othniel the Kenizzite, captured it; and Caleb gave him his daughter Achsah in marriage. (14) When she came [to him], she induced him to ask her father for some property. She dismounted from her donkey, and Caleb asked her, “What is the matter?” (15) She replied, “Give me a present, for you have given me away as Negeb-land; give me springs of water.” And Caleb gave her Upper and Lower Gulloth.^b

Joshua 15:16-19

(16) and Caleb announced, “I will give my daughter Achsah in marriage to the man who attacks and captures Kiriath-sepher.” (17) His kinsman Othniel the Kenizzite captured it; and Caleb gave him his daughter Achsah in marriage. (18) When she came [to him], she induced him^c to ask her father for some property. She dismounted from her donkey, and Caleb asked her, “What is the matter?” (19) She replied, “Give me a present; for you have given me away as Negeb-land; so give me springs of water.” And he gave her Upper and Lower Gulloth.

שופטים א':י"ב-ט"ו

(יב) ויאמר כלב אשר יקח את קריית־ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: (יג) וילכדה עתניאל בן־קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את עכסה בתו לאשה: (יד) ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת־אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לה: (טו) ותאמר לו הבה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: {פ}

יהושע ט"ו:ט"ז-י"ט

(טו) ויאמר כלב אשר יקח את קריית־ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: (יז) וילכדה עתניאל בן־קנו אחי כלב ויתן־לו את עכסה בתו לאשה: (יח) ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת־אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לה: (יט) ותאמר תנה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: {פ}

5. The meaning of water

Exodus 15:22-26

(22) Then Moses caused Israel to set out from the Sea of Reeds. They went on into the wilderness of Shur; they traveled three days in the wilderness and found no water. (23) They came to Marah, but they could not drink the water of Marah because it was bitter; that is why it was named Marah. (24) And the people grumbled against Moses, saying, “What shall we drink?” (25) So he cried out to ה', and ה' showed him a piece of wood; he threw it into the water and the water became sweet. There [God] made for them a fixed rule; there they were put to the test. (26) [God] said, “If you will heed your God ה' diligently, doing what is upright in God's sight, giving ear to God's commandments and keeping all God's laws, then I will not bring upon you any of the diseases that I brought upon the Egyptians, for I ה' am your healer.”

שמות ט"ו:כ"ב-כ"ו

(כב) ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: (כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם עלינו קרא־שמה מרה: (כד) וילנו העם על־משה לאמר מה־נשתה: (כה) ויצעק אליה ויורהו ה' עץ וישלה־אליה־מים וימתקו המים שם שם לו תק ומשפט ושם נסהו: (כו) ויאמר אם־שמוע תשמע לקול ה' אלקיה והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליה כי אני ה' רפאה: {ס}

6: Passing 'water' forward

Deuteronomy 4:9

(9) But take utmost care and watch yourselves scrupulously, so that you do not forget the things that you saw with your own eyes and so that they do not fade from your mind as long as you live. And make them known to your children and to your children's children:

Deuteronomy 6:10-15

(10) When your God ה' brings you into the land that was sworn to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob, to be assigned to you—great and flourishing cities that you did not build, (11) houses full of all good things that you did not fill, hewn cisterns that you did not hew, vineyards and olive groves that you did not plant—and you eat your fill, (12) take heed that you do not forget ה' who freed you from the land of Egypt, the house of bondage. (13) Revere only your God ה' and worship [God] alone, and swear only by God's name. (14) Do not follow other gods, any gods of the peoples about you— (15) for your God ה' in your midst is an impassioned God—lest the anger of your God ה' blaze forth against you, wiping you off the face of the earth.

Deuteronomy 6:20-25

(20) When, in time to come, your children ask you, "What mean the decrees, laws, and rules that our God ה' has enjoined upon you?" (21) you shall say to your children, "We were slaves to Pharaoh in Egypt and ה' freed us from Egypt with a mighty hand. (22) ה' wrought before our eyes marvelous and destructive signs and portents in Egypt, against Pharaoh and all his household; (23) and us [God] freed from there, in order to take us and give us the land promised on oath to our fathers. (24) Then ה' commanded us to observe all these laws, to revere our God ה', for our lasting good and for our survival, as is now the case. (25) It will be therefore to our merit before our God ה' to observe faithfully this whole Instruction, as [God] has commanded us."

דברים ד':ט

(ט) רַק הַשְׁמֵר לְךָ וּשְׁמֹר נִפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפְנִי־סוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ:

דברים ו':י-ט"ו

(י) וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטַבַּת אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ. (יא) וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ וּבְרֵת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרִמִּים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאִכַּלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ. (יב) הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־ה' אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים. (יג) אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֶתְּו תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשְׁבַּע. (יד) לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם. (טו) כִּי אֵל קָנָא ה' אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־יִחַרְוֶה אַפֵּי־ה' אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. {ס}

דברים ו':כ'-כ"ה

(כ) כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מִחֵר לֵאמֹר מָה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. (כא) וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה. (כב) וַיִּתֶּן ה' אוֹתוֹת וּמִפְתֹּיִם גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ. (כג) וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. (כד) וַיִּצְוֵנוּ ה' לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־ה' אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. (כה) וַצִּדְקָה תִהְיֶה־לָּנוּ כִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ. {ס}

7: Caleb and Achsah's dark mirror

Judges 19:1-14

(1) In those days, when there was no king in Israel, a Levite residing at the other end of the hill country of Ephraim took to himself a concubine from Bethlehem in Judah. (2) Once his concubine deserted him, leaving him for her father's house in Bethlehem in Judah; and she stayed there a full four months. (3) Then her husband set out, with an attendant and a pair of donkeys, and went after her to woo her and to win her back. She admitted him into her father's house; and when the girl's father saw him, he received him warmly. (4) His father-in-law, the girl's father, pressed him, and he stayed with him three days; they ate and drank and lodged there. (5) Early in the morning of the fourth day, he started to leave; but the girl's father said to his son-in-law, "Eat something to give you strength, then you can leave." (6) So the two of them sat down and they feasted together. Then the girl's father said to the man, "Won't you stay overnight and enjoy yourself?" (7) The man started to leave, but his father-in-law kept urging him until he turned back and spent the night there. (8) Early in the morning of the fifth day, he was about to leave, when the girl's father said, "Come, have a bite." The two of them ate, dawdling until past noon. (9) Then the man, his concubine, and his attendant started to leave. His father-in-law, the girl's father, said to him, "Look, the day is waning toward evening; do stop for the night. See, the day is declining; spend the night here and enjoy yourself. You can start early tomorrow on your journey and head for home." (10) But the man refused to stay for the night. He set out and traveled as far as the vicinity of Jebus—that is, Jerusalem; he had with him a pair of laden donkeys, and his concubine was with him.^b (11) Since they were close to Jebus, and the day was very far spent, the attendant said to his master, "Let us turn aside to this town of the Jebusites and spend the night in it." (12) But his master said to him, "We will not turn aside to a town of aliens who are not of Israel, but will continue to Gibeah. (13) Come," he said to his attendant, "let us approach one of those places and spend the night either in Gibeah or in Ramah." (14) So they traveled on, and the sun set when they were near Gibeah of Benjamin.

שופטים י"ט:א'-י"ד

(א) ויהי בימים ההם ומלך איז בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר-אפרים ויקח-לו אשה פילגש מבית לחם יהודה. (ב) ותזנה עליו פילגשו ותלה מאתו אל-בית אביה אל-בית לחם יהודה ותהי-שם ימים ארבעה חדשים. (ג) ויקם אישה וילה אחריה לדבר על-לבה (להשיבו) [להשיבה] ונערו עמו וצמד חמורים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו. (ד) ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם. (ה) ויהי ביום הרביעי וישפמימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל-חתנו סעד לבה פת-לחם ואחר תלכו. (ו) וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל-האיש הואל-נא ולזן וייטב לבה. (ז) ויקם האיש ללכת ויפצרו-בו חתנו וישב וילזן שם. (ח) וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד-נא לבה והתמהמהו עד-נטות היום ויאכלו שניהם. (ט) ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו-נא הנה חגות היום לזן פה וייטב לבה והשפמתם מחר לדרפכם והלכת לאהלה. (י) ולא-אבה האיש לזון ויקם וילה ויבא עד-נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו. (יא) הם עם-יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נא ונסורה אל-עיר-היבוס הזאת ונלזן בה. (יב) ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מבני ישראל הנה ועברנו עד-גבעה. (יג) ויאמר לנערו לה ונקרבה באתד המקמות ולנו בגבעה או ברמה. (יד) ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן.